

Påskdagen 2005

Stenen framför Jesu grav

I. En gravsten för en död Messias -- Markus 15:46

Josef köpte då ett linnetyg, tog ner honom och svepte honom i linnetyget och lade honom i en grav, som var uthuggen i klippan. Sedan rullade han en sten för ingången till graven .

Etsat skarpt i mitt minne från resan som min fru och jag gjorde till Israel för 24 år sedan är Trädgårdsgraven. Denna grav som ligger just utanför det gamla Jerusalems mur daterar sig från Jesu tid. Även om ingenting säger att denna faktiskt är Jesu grav, och även om det inte finns någon möjlighet att bevisa det, så ger denna gamla grav oss en idé om hur Jesu grav kanske såg ut. Trädgårdsgraven är en grävd håla i en kulle. När man tittar in i gravens öppning, ser man ett litet rum och på väggarna finns hyllor där kropparna placerades. Trädgårdsgraven har hyllor för fyra kroppar. Vad jag mest kommer ihåg är dörröppningen. Den är ungefär en och en halv meter hög. På marken framför öppningen finns en fåra som är ungefär 30 centimeter bred och som har en liten vägg bredvid sig som är ungefär 15 centimeter hög. Denna fåra var till för den runda sten som stängde gravöppningen. Fåran sluttar nedåt och med ett stopp längst ned, så när man rullade ned stenen för att stänga öppningen, hjälpte tyngdkraften till att hålla stenen där. Stendörren måste ha varit en stor och tung klippa, för den var ju åtminstone 150 centimeter i diameter och ungefär 30 centimeter tjock.

En sådan sten användes för att stänga Jesu grav vid Långfredagen. Den tjänade som **en gravsten för en död Messias**.

De fromma och Gudfruktiga israeliterna hade väntat många århundraden på Messias, Frälsaren. Varje troende ända tillbaks till Adam och Eva i Edens lustgård hade faktiskt längtat efter den som skulle krossa satans huvud och upphäva syndens konsekvenser. Hoppet att Messias skulle komma skickades vidare från generation till generation genom hela den gammaltestamentliga tiden. Hoppet hade hållits levande av de upprepade löften som Gud gav genom sina utvalda profeter.

Efter många års väntan föddes Jesus från Nasaret in i världen. Han gjorde anspråk på att han var denna utlovade Messias. Kristus är vad Messias betyder på det grekiska språket, och Jesus gjorde fantastiska under och predikade med myndighet för att bevisa sina anspråk. Tidigt i hans offentliga gärning hade tusentals människor samlats för att lyssna till honom. De var beredda att följa honom i en härlig kampanj för att driva romarna ut och återställa det mäktiga Judariket.

Emellertid hade de flesta blivit desillusionerade med denne Jesus, och de hade vänt sig bort från honom när det stod klart att han inte ville ha att göra med något världsligt rike. Faktiskt predikade han lydnad och att man skulle underordna sig all överhet. Några trogna få hade

fortsatt att följa honom, och dessa trodde att han verkligen var den Messias som de längtade efter.

Men hoppet hos de trogna få hade också krossats. Jesus hade arresterats, förklarats skyldig och avrättats. Nu låg han död och begravd i Josefs grav utanför Jerusalems mur. Den stora stenen som stängde gravens öppning skulle tjäna som hans gravsten och den enda påminnelsen om att han hade någonsin existerat. Åtminstone var det vad kvinnorna och lärjungarna trodde när påskdagen grydde.

Vad den första påskdagens människor inte förstod var detta: Denna gravsten vid den döda Messias grav var en viktig del i Guds plan. Bibeln förklarar: *Syndens lön är döden*. Så för att rädda oss från våra synder och deras konsekvenser, behövde Messias möta döden och besegra den. För att ta vår plats under Guds lag, behövde han uthärda straffet som vi förtjänade. Bibeln är klar: *utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse*! *Men nu har Kristus trätt fram en gång för alla vid tidernas slut för att genom sitt offer utplåna synden* (Heb 9:22,26). *Han utlämnades till döden för våra synders skull* (Rom 4:25).

Bibeln säger klart till oss: *Men sin broder kan ingen friköpa, eller ge Gud lösepenning för honom* (Ps 49:8). Eftersom ingen människa kan göra det, behövde Gud göra det själv. Det är ett gudomligt mysterium som går utöver vårt förstånd. I Jesus Kristus **dog Gud** för oss och all mänsklighet för att betala för världens synder, fullt ut!

När man tittar på Rembrandts målning om Jesu korsfästelse ser man först korset och Jesus som hänger där. Sedan lägger man märke till folkmassan som står runt korset. Man kan se folks olika attityder och poser. När man fortsätter att titta på målningen, observerar man en människa som står i skuggorna. Det är Rembrandt själv. Målaren inkluderar helt rätt sig själv ibland dem som hjälpte till att korsfästa Herren. Vi är också bland dem som är ansvariga för Jesu död, därför att han också dog för våra synder.

II. Ett monument över en segerrik frälsare -- Matteus 28:2-6

Och se, då blev det en stor jordbävning, ty en Herrens ängel steg ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den! *Ängeln sade till kvinnorna: "Var inte förskräckta! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt."*

En död Frälsare kan inte hjälpa någon. Trots alla de goda som han hade gjort, skulle han till slut också ha fallit offer för syndens straff. Döden skulle ännu ha oss i sitt grepp. Ännu mer står på spel. Om denna gravsten hade stannat kvar över Messias grav, skulle den vara bevis på att Jesu fiender hade rätt och att Jesus var en falsk Messias, en bedragare, en förfalskare och en galning. Jesus hade profeterat om sin död, men i samma andetag hade han alltid tillagt: *och på tredje dagen skall jag uppstå*. Det Gamla testamentets skrifter säger att det avgörande tecknet att man är den äkta Messias skall vara att besegra döden. Kung David skrev i Psaltaren: *Ty du skall ej lämna min själ åt dödsriket, du skall ej låta din fromme se förgängelsen* (Ps 16:10). 700 år före det att det hände förutsåg Jesaja Messias död: *han rycktes bort från de levandes land*! *men hos en rik var han i sin död* (Jes 53:8-9) Men, och

detta är det viktiga, såg Jesaja Messias återuppståndelse: *Han skall bli hög och upphöjd, ja, mycket hög!*. *Genom den vedermöda hans själ har utstått får han se och bli tillfreds!*. *Därför skall jag ge honom de många som hans del, och de starka skall han få som (segrarens) byte* (Jes 52:13; 53:11-12).

Kvinnorna gick till graven tidigt på påskdagen, och de förväntade sig att hitta sin döda Messias kropp. De skyndade sig till graven med blandade känslor; tro, fruktan och förvirring. De ville avsluta begravningen; de ville visa sin Herre kärlek och respekt. De lär oss något om vårt lärjungaskap här: när vi är förvirrade och osäkra, då skall vi enkelt göra vad som är rätt i Guds ögon och tro på att Gud låter allt samverka till det bästa.

Kvinnorna väntade det sig inte, men Gud hade planerat något ganska annorlunda. Stenen som förseglade Jesu grav förutbestämde att bli **ett monument för en segerrik frälsare**. Två änglar skickades till den där graven utanför Jerusalem för att bryta sönder sigillet och rulla undan denna tunga sten. De skickades för att visa upp en **tom grav**. Jesus var borta!

Ängeln gav också ett underbart meddelande att dela ut: *Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt. Han är den segerrika Frälsaren! Graven kunde inte hålla honom; dödens makt över honom och över oss alla är nu bruten!*

Vi kan tro allt som Guds ord säger. Påskdagen bevisar det! Vi kan ta stor och personlig tröst från det faktum att "Det är fullbordat! Vår skuld har helt betalats!" Påskdagen bevisar det! Vi kan bygga vårt förtroende och vårt hopp på Jesu löfte: *Ty jag lever, och ni kommer att leva* (Joh 14:19). Påskdagen bevisar det! Stenen som rullades bort från Jesu grav -- Jesu tomma grav -- står för alltid som ett monument över en segerrik frälsare.

III. Grundstenen för kyrkan -- Markus 16:6-7

Men han sade till dem: "Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden, han är inte här. Se, här är platsen där de lade honom." Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er."

Jesu död vid Långfredagen som hela betalningen för våra synder och Jesu återuppståndelse vid Påskdagen som bevis på att döden har förlorat sitt grepp om oss kunde inte ha gjort någonting gott för någon om det stannat som bortglömda händelser i historiens avkrokar. De goda nyheterna om Jesu död och återuppståndelse gick emellertid inte förlorade. Gud såg till det! I samma sammanhang i vilken han beskrev Långfredagen och Påskdagen, profeterade Jesaja om det världsvida inflytandet som Påskveckan ska ha. Jesaja skrev: *Han skall bestänka* (dvs. rengöra) *många folk. Inför honom kommer kungar att förstummas* (Jes 52:15).

"Gå och säg" är ett återkommande tema den första påskdagen. Ängeln sa till kvinnorna: *Gå genast och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus att han har uppstått från de döda* (Mt 28:7). Sedan säger Bibeln: *De skyndade sig då bort från graven och sprang för att tala om det för hans lärjungar*. Jesus visade sig först för Maria från Magdala, och Bibeln berättar: *Maria från Magdala gick då och berättade för lärjungarna att hon hade sett Herren*

och att han hade sagt detta till henne (Jo 20:18). När Jesus visade sig för de två Emmausvandrarna, trots att det hade varit en lång dag, trots att de just kommit hem efter en lång resa, bröt de genast upp och vände tillbaka till Jerusalem. Och själva berättade de vad som hade hänt på vägen (Luk 24:33,35). Efter det att Jesus visade sig för de tio lärjungarna i huset på kvällen, berättade de så snart som möjligt för Tomas: Vi har sett Herren (Jo 20:25).

Alla dessa budbärare möttes i början samma reaktion. Var och en träffades först av tvivel och otro. Men det avskräckte dem inte från att säga vad de visste var sant. De berättade vad de hade sett och erfarit, sedan lät de Gud att ta hand om resultatet. På samma sätt ger dagens kristna sitt vittnesbörd. Gud kallar oss inte att vara advokater eller debattörer. Han har kallat oss att vara vittnen. Ett vittne bär vittnesbörd helt enkelt om vad han vet och tror vara sant.

Budskapet om vad Jesus Kristus gjorde vid Långfredagen och Påskdagen skall kungöras, därför att det är grunden till Guds kyrka. De goda nyheterna om Jesus är Guds kraft som frälser. Den Helige Ande använder detta evangelium som sitt verktyg för att skapa frälsande tron i hjärtan och på detta sätt samlas de troende i kyrkan.

Kommer ni ihåg tiden när Jesus frågade sina lärjungar: *Vem säger ni att jag är? Petrus svarade: Du är Messias, den levande Gudens Son (Mt 16:18). Sedan sa Jesus: På denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.* Denna trosbekännelse, denna tro, är vad den kristna kyrkan byggs på. Guds sanna barn tror och bekänner att den där människan, Jesus från Nasaret, som föddes i Betlehem, korsfästes på Golgata, och uppstod ur graven på Påskdagen, att denne Jesus inte är någon vanlig människa. Han är Kristus, den sedan länge efterlängtrade räddaren, den Frälsare som Gud lovade Adam och Eva och profeterade om i det Gamla testamentet. Den tomma graven och stenen som hade rullats bort för att visa att *han är inte här; han har uppstått* är bevis på att den där bekännelsen är sann.

Den kristna kyrkan grundar sin sakframställning på Påsk. Den religiösa lag som judarna följde mest troget var att sätta av lördag som dagen att fira gudstjänst. Men de kristna judarna bytte gudstjänstdagen till söndag, för att fira Påskdagen varje vecka. Firandet av Påskdagen ligger också i själen och hjärtat av vår tillbedjan varje söndag. Vi samlas varje vecka för att glädja oss åt segern som tillhör oss pga. Kristus.

Vår Herre Jesu påskseger är också det som driver oss på till större ansträngningar att tjäna Gud och sprida de Goda nyheterna. I det Nya testamentets stora uppståndelsekapitel, 1 Korintierbrevet 15, talar Paulus om hur viktig Jesu uppståndelse från döden är, och sedan säger han hur den påverkar våra liv: *Var därför fasta och orubbliga, mina älskade bröder, och arbeta alltid hängivet för Herren, eftersom ni vet att ert arbete i Herren inte är förgäves (1 Kor 15:58).*